

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen jeg synes bare, det er utroligt, hvor hurtigt man glemmer. Jeg er sikker på, at hvis der var dokumentation for, at alle ftalater i legetøj var problematiske, ville den tidligere regering havde taget initiativ til at gøre noget for at få de her ftalater væk fra det her legetøj. Det er jeg slet ikke i tvivl om. Hvorfor gjorde man ikke det? Det er jo, fordi dokumentationen ikke var i orden.

Hvad skal der så ske på området? Jamen vi har jo sagt, og jeg har sagt det før, at der er blevet indgået frivillige aftaler på det her område. Det er da et skridt i den rigtige retning.

Skal det så også følges op af et forbud? Jamen er der nogle, der kan finde ud af at lave frivillige aftaler, så synes jeg, at det er det første, man skal gøre. Og hvis det ikke virker, så synes jeg, at et forbud kan komme på tale. Men lad os nu lige prøve at se, om det ikke kan klares med frivillige aftaler. Jeg synes ikke, at det hele skal være tvang her i Danmark. Der skal være frie vilkår for alle folk. Det synes jeg er et godt motto. Så frivillige aftaler hilser vi velkomne.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Pernille Blach Hansen tredje gang.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Det er jo så svaret til de mange børneforældre, der står med et lille barn og er bekymrede for, om der er noget skadeligt i legetøjet, som barnet låner fra de større søskende, eller er bekymrede for, at barnet får allergi. Dansk Folkeparti foreslår en frivillig aftale!

Så svarede hr. Dohrmann ikke på spørgsmålet om, hvad Dansk Folkeparti vil foreslå for at give forbrugerne bedre information og bedre mærkning. Hvad har Dansk Folkeparti af konkrete forslag? Hvis det er umuligt at lave en negativ mærkning og sige, at dette produkt indeholder noget skadeligt, kunne man så ikke lave det modsatte, nemlig at dette produkt er uskadeligt? Det er da en mulighed for Dansk Folkeparti at støtte noget af det her, så vi reelt kan give folk et frit valg.

Hr. Dohrmann svarede heller ikke på, hvad man vil gøre over for gruppen af bromerede flammehæmmere, som jeg tror bliver nogle af den kommende tids mest problematiske kemikalier. Kunne Dansk Folkepartis ordfører nu ikke koncentrere sig om denne her gang at svare

på det, der bliver spurgt om, frem for at udtale sig om en periode, han tydeligvis ikke kender noget til?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg er sikker på, at fru Pernille Blach Hansen udmærket godt ved, at der er et sæt EU-regler på det her område omkring mærkning. Men vi presser hele tiden på, for at der skal være en bedre mærkning, men altså, når der er et sæt EU-regler, som netop bremser på det her område – det er jo netop Socialdemokratiet, der går ind for, at nu skal man have det hele i EU og sådan noget – hvordan skal vi så fra Dansk Folkeparti gøre det? Vi er godt nok imod EU, men vi kan jo ikke ophæve den slags ting lige fra dags dato, men vi presser på, og vi har netop også sagt til miljøministeren, at det her er et meget vigtigt område, og hvad kan vi så gøre nationalt for at presse på her?

Kl. 21.05

Når vi bliver bremset af EU, er det jo ikke hos Dansk Folkeparti, det ligger, det er ikke hos den danske regering, det ligger, så er det EU, der er en hæmsko, og det må selv fru Pernille Blach Hansen da kunne se.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Nina Berrig som ordfører.

Nina Berrig (KF):

Alle i Danmark bør være interesserede i at få optimal information om farlige stoffer. Vi anvender i dag en lang række kemiske stoffer i større mængder og til langt flere forskellige anvendelser end tidligere.

Regeringens mål er, at i 2020 indeholder ingen produkter sundhedsskadelige eller miljøskadelige stoffer, en flot målsætning, men indtil da: Gør vi så nok for de farlige stoffer? Hertil mener jeg, at jeg må sige, at vi gør alt, hvad der er realistisk at gøre på nuværende tidspunkt.

I beslutningsforslag nr. B 155 opfordres regeringen til at arbejde for EU-regelsæt, som stiller krav om, at der til alle stoffer, både gamle og nye, skal foreligge oplysninger om farlighed inden for 5 år, at man godkender computerberegningerne som en gyldig metode til at vurdere stoffers farlighed, samt at der fremsættes krav til svane- og blomstermærkede produkter og mærkning af farligheden.

Det kan umiddelbart lyde besnærende, og man kunne sige ja til de forslag, hvis der vel at